

Het college ging voorbij aan de wens van de commissie Plaatselijke Werken om de waterleiding bij haar onder te brengen en koos voor instelling van een afzonderlijke commissie voor de Gemeentelijke Drinkwaterleiding. Het stadsbestuur gaf deze commissie bovendien een andere dan de gebruikelijke status. Het werd geen commissie van bijstand, naar de geest van artikel 54 van de Gemeentewet, maar een speciale raadscommissie belast met het toezicht op het beheer. Wethouder Hoffmann: 'Wij voor ons hebben ons ... steeds op het standpunt geplaatst dat de Drinkwaterleiding is een eigendom, hetwelk de Gemeente volgens burgerlijk regt bezit, dat geëxploiteerd wordt in het belang der ingezetenen, doch dat eigenlijk geen onderdeel uitmaakt van de openbare dienst.' Daarmee schiep B&W ruimte voor een meer commerciële exploitatie van de Gemeentelijke Drinkwaterleiding, onder leiding van een directeur die dan minder afhankelijk was van de beperkingen die de Gemeentewet stelde. Bovendien waren tarief en begroting in dat geval niet onderworpen aan Koninklijke goedkeuring.⁵⁹⁾

De aanleg van de waterleiding bleef echter een zaak van Gemeentewerken en als het aan directeur Van der Tak lag gold dat ook voor de bediening, het onderhoud, de uitbreiding van en de aansluiting aan de drinkwaterleiding. De nieuwe functionaris kreeg de titel directeur van de Waterleiding, maar Van der Tak had de nieuwe functionaris liever directeur der waterdistributie genoemd. De Haagse werktuigkundige N.C. Vogel, een van de zeventig sollicitanten, werd per 1 januari 1874 aangesteld tot directeur van het eerste Rotterdamse gemeentebedrijf. In zijn taakomschrijving lag de nadruk hoofdzakelijk op administratieve werkzaamheden. De technische kant van het werk bleef een aangelegenheid van Gemeentewerken en wethouder Hoffmann bevestigde nog eens tegenover de raad dat het niet de bedoeling was om, 'zoals te 's-Gravenhage', de drinkwaterleiding geheel aan de directeur over te laten. Om die reden kon de salariëring van de Rotterdamse functionaris ook bescheiden blijven.⁶⁰⁾

Hoffmann zorgde ervoor dat het stadsbestuur de handen vrij hield, maar hij gaf directeur Vogel onvoldoende bevoegdheden om een slagvaardig commercieel beleid te kunnen voeren. De organisatorische verwevenheid van het waterleidingbedrijf met Gemeentewerken en de ondergeschiktheid van Vogel aan directeur Van der Tak maakten de leiding van het bedrijf op voorhand vleugellam.